

*Nem akartam, hogy lássák: az elmúlásra engem
csak a te újra és újra kitavaszkodó
tested emlékeztet.*

*A járdára ejtett szőlőszemben is azt kerestem:
hátha meglátom benne édes mozgalmasságod
utcai jelenetét,
az égbolttal összejátszó, kiirthatatlan mosolyodat,
körülpillézve sűrűn holtvárga levelekkel.*

ÁGH ISTVÁN

Viráglányok

Schéner Mihály műveire

NEFELEJCS

*Ebben a hegyre-völgyre áradásban
mikor egymásba habzik annyi szív,
valaki eltűnt, helyén árvaság van,
kinyílik a Nincsitt virága is,
úr csokrétája, kétkedés sápadt kékje,
tudakolom vizek partjainál,
az a valaki merre jár s mivégre?
még nem felejtett el talán,
csak a nefelejcs tudja hol, titokban
megsúgja, mit csinál.*

VADRÓZSA

*Makrancos Rosa canina
ebrózsa lenni nem akar,
se magyar Csipkerózsika,
se gyepürózsa gyepüben,
amikor tüskével üzen
neked virággal integet,
kerted ha volna védene,
hazád határán nyílana,
vándor vagy, mindenütt szabad,
vándor, vadrózsa mindened.*

PIPACS

*Nefejelcs súgja, mit csinál:
kora reggel pipacskodik,
pirosba bontja bimbait,
nevetést csikland, röpteti
szédítő zöld kosár,
mező kipingált ringlisén
fölsodródik a csitri szoknyaszél,
forgatja körbe-körbe Föld,
szeret? nem szeret? visszaszáll
és újra kuncog, csettint, nyelvet ölt.*

BÚZAVIRÁG

*Ne félj! most olyan messze
mint az ég, de onnan hozza
el neked búzakék vigaszát,
egy csipet madárlátta végtelent,
magasok zafircsillagát szemén.
kiskanál óceánt neked,
jéghegyről jégmadárka kék
tollát azúr utakon menti át,
búzavirággá fájrad azután, ne féltsd!
csodálatos, csodáld!*

GALAGONYA

*Fogadj be tiszta sűrűség,
add csipke-kesztyűs kezedet,
oda vezess hol senki sincs,
túl a sötétség éjjelén
remetévé szeress!
hitesd el ami habfehér
valódi tej, a barna hēj
foszló kalácsba fon,
s dércsípte annál édesebb
nekünk való gyümölcs a pír.*